

RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN
VOORZITTER VAN DE DERDE KAMER

ARREST

nr. S/2011/0046 van 25 mei 2011
in de zaak 2010/0321/SA/3/0302

In zake:

1. de heer [REDACTED]
2. mevrouw [REDACTED]

bijgestaan en vertegenwoordigd door:
advocaat Joris FONTEYN
kantoor houdende te 3060 Bertem, Vossenstraat 22
bij wie keuze van woonplaats wordt gedaan

verzoekende partijen

tegen:

de **GEWESTELIJKE STEDENBOUWKUNDIGE AMBTENAAR** van het
Agentschap Ruimte en Erfgoed, departement RWO

bijgestaan en vertegenwoordigd door:
mevrouw [REDACTED]

verwerende partij

I. VOORWERP VAN DE VORDERING

De vordering, ingesteld bij aangetekende brief van 19 maart 2010, strekt tot de schorsing van de tenuitvoerlegging en de vernietiging van het besluit van de gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar van het Agentschap Ruimte en Erfgoed, departement RWO van 10 februari 2010 waarbij aan de Vlaamse Landmaatschappij, hierna aangeduid als de vergunningaanvrager, de stedenbouwkundige vergunning wordt verleend voor het graven van een gracht in functie van het afvoeren van het grond- en regenwater van hoger gelegen percelen. Het betreft een perceel gelegen te Bertem, [REDACTED] en met als kadastrale omschrijving [REDACTED].

II. VERLOOP VAN DE RECHTSPLEGING

De verwerende partij heeft een nota betreffende de vordering tot schorsing ingediend en een afschrift van het administratief dossier neergelegd.

De partijen zijn opgeroepen voor de openbare terechtzitting van 30 juni 2010, alwaar de vordering tot schorsing werd behandeld.

Kamervoorzitter Filip VAN ACKER heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Joris FONTEYN die verschijnt voor de verzoekende partijen en mevrouw ■■■ die verschijnt voor de verwerende partij, zijn gehoord.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen van titel IV, hoofdstuk VIII van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening (VCRO) betreffende de Raad voor Vergunningsbetwistingen en van de bepalingen van het reglement van orde van de Raad, bekrachtigd door de Vlaamse Regering op 20 november 2009.

III. FEITEN

Op 9 oktober 2009 (datum van het ontvangstbewijs) dient de vergunningaanvrager bij de verwerende partij een aanvraag in voor een stedenbouwkundige vergunning voor *“de uitvoering van inrichtingswerken in de Dijlevallei, meer bepaald het graven van een gracht in functie van het afvoeren van het grond- en regenwater van hoger gelegen percelen”*.

Het perceel is, zo blijkt uit de bestemmingsvoorschriften van het bij koninklijk besluit van 7 april 1977 vastgestelde gewestplan ‘Leuven’, gelegen in natuurgebied. Het perceel is niet gelegen binnen een gebied waarvoor een goedgekeurd bijzonder plan van aanleg of ruimtelijk uitvoeringsplan geldt, noch binnen de omschrijving van een behoorlijk vergunde, niet vervallen verkaveling.

Naar aanleiding van het openbaar onderzoek, georganiseerd van 23 oktober 2009 tot en met 23 november 2009, wordt één bezwaarschrift ingediend. Vermeld bezwaarschrift gaat uit van de huidige verzoekende partijen en heeft onder andere betrekking op de mogelijke instabiliteit van het perceel van de verzoekende partijen, de erfdienstbaarheid ten voordele van het perceel van de verzoekende partijen en de belemmering van het zicht door de aanleg van een hoogstamboomgaard.

Het Agentschap Ruimte en Erfgoed, afdeling Onroerend Erfgoed, cel Archeologie verleent op 20 oktober 2009 een gunstig advies op voorwaarde dat de vondstmeldingsplicht zoals vermeld in artikel 8 van het Decreet houdende de bescherming van het Archeologisch Patrimonium van 30 juni 1993 en zijn latere wijzigingen, wordt gerespecteerd.

Het Agentschap voor Natuur en Bos verleent op 3 november 2009 een gunstig advies.

De Vlaamse Maatschappij voor Watervoorziening verleent op 3 november 2009 een gunstig advies op voorwaarde dat de bouwwerken uitgevoerd worden conform de afspraken gemaakt met de VMW en dat, gegeven de ligging van het perceel binnen de beschermingszone van een waterwingebied, de gracht in geen geval kan worden gebruikt voor de afvoer of de infiltratie van afvalwater.

Op 16 december 2009 verleent het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Bertern een ongunstig advies:

“ ...

Toetsing aan de goede ruimtelijke ordening

Gelet op de bespreking en de beoordeling van de tijdens het openbaar onderzoek ingekomen en aanvaarde klachten/opmerkingen (zie hiervoor).

Overwegende dat het ingediende project niet overeenstemt met de planologische voorschriften gevoegd bij het gewestplan Leuven (KB van 28 december 1972 betreffende

de inrichting en de toepassing van de ontwerp-gewestplannen en de gewestplannen). Overwegende dat het college bij zijn eerder ingenomen standpunt blijft dat dit perceel niet geschikt is voor het aanplanten van hoogstamfruitbomen. Het project brengt de goede ruimtelijke ordening in het gedrang...

Advies

Ongunstig, voor beslissing overmaken aan de gewestelijk stedenbouwkundig ambtenaar. Het college suggereert aan de aanvrager om, vooraleer nog meer onnodige tijd en middelen te spenderen aan het geschikt maken van het perceel voor het aanplanten van hoogstamfruitbomen (wat in feite al een tegenstelling op zich is) eens bij zichzelf te rade te gaan en te onderzoeken of er misschien bij de vaststelling van de natuurlijke toestand van het perceel bij de opmaak van het inrichtingsplan geen inschattingfouten zijn gemaakt over bijvoorbeeld de grondwaterstand e. d. van dit perceel (zie ook vijver en waterpeil op het aanpalende perceel Van Geel). "

..."

Op 10 februari 2010 beslist de verwerende partij de stedenbouwkundige vergunning te verlenen en doet hierbij de volgende overwegingen gelden:

" ...

Bezwaar 1 (ongestutte gracht die zal leiden tot onstabiliteit van de grondstructuur)

Het plan is opgemaakt door het studiebureau [REDACTED], Het studiebureau stond in voor alle onderzoeken van onstabiliteit.

Het betreft een gracht van slechts 1,00 m diep en 2,00 m breedte, dit wil zeggen dat de afschuining over een helling van 45° gaat. Volgens het studiebureau, en dit standpunt kan worden bijgetreden, is het niet nodig om deze gracht te stutten, zeker niet gezien de voldoende zware ondergrond, die eigen is aan de streek.

Bezwaar 2 (erfdienstbaarheid + vrees voor ophouden van regenwater en infiltratiewater)

Er zijn de aanvrager geen (officiële) documenten bekend waarin deze erfdienstbaarheid geregeld is. Het regenwater en infiltratiewater zal via de gracht blijvend kunnen afgevoerd worden. In elk geval kan de gracht maar op een plaats de buis doorkruisen, op dat moment zal duidelijk zijn waar deze buis gelegen is en eventueel herstel zal dan kunnen plaatsvinden.

Bezwaar 3 (niet akkoord met allerlei argumenten)

Door de aanvrager wordt gesteld dat het perceel er tot 2003 voldoende droog bij lag (zie ook het gebruik volgens het kadaster als hoogstamboomgaard in het verleden, wat op een voldoende lage grondwatertoestand duidt). Omwille van een aantal redenen is er vernatting opgetreden. Het is mogelijk dat het drainagesysteem vernietigd is door onder andere de aanplant van bomen, aldus de aanvrager. Het drainagesysteem zou perfect vervangen kunnen worden door het graven van een gracht. Het betreft uiteraard wel een kunstmatige ingreep. Erfdienstbaarheid buis: zie uitleg bij bezwaar 2.

Bezwaar 4 (bestaande drainagesysteem heeft gunstig effect op naastliggende percelen en er wordt gevreesd dat het drainagesysteem zal kapot gaan)

Het aanleggen van de gracht zal het bestaande drainagesysteem (dat nu reeds vermoedelijk beschadigd is) vervangen. Via deze open structuur zal er een beter zicht zijn op een blijvende goede werking van de afwatering.

Bezwaar 5 (natuurlijke waterhuishouding is zeer nat — aanvraag betreft dus wel het wijzigen van de bestaande toestand)

Tot een tiental jaar geleden was het perceel droog genoeg voor (landbouw)gebruik, aldus de aanvrager. Er kan alleen vastgesteld worden dat het perceel er de laatste jaren veel natter bijligt. Mogelijke redenen hiervoor zijn onder andere het vernietigde drainagesysteem, dat nu zal vervangen worden door een gracht.

Bezwaar 6 + 7 (aanplanting van fruitboomgaard)

Dit behoort niet tot de aanvraag van de stedenbouwkundige vergunning. Volgens de aanvrager wordt op de kadastrale legger van 30 augustus 1999 melding gemaakt van een hoogstamboomgaard die op bewust perceel voorkwam.

Zie ook verder bij bespreking van bezwaar 10.

Bezwaar 8 en 9: worden niet weerhouden door de gemeente

Bezwaar 10 (perceel is natuurgebied, waar ontwateringgrachten niet thuishoren)

De aanleg van de gracht en het planten van een hoogstamboomgaard zijn niet in tegenspraak met de bepalingen betreffende de inrichting en de toepassing van de ontwerp-gewestplannen en gewestplannen (artikel 13.4.3 koninklijk besluit van 28 december 1972). Dit artikel stelt dat de groengebieden bestemd zijn voor het behoud, de bescherming en het herstel van het natuurlijk milieu.

Het graven van een gracht met het oog op het herstel van de natuurlijke grondwaterhuishouding past in het kader van de bescherming en herstel van het natuurlijke milieu. Het verandert niets aan het statuut van het perceel als VEN en waterwingebied en is niet in tegenstrijd met dat statuut. Reliëfwijzigingen zijn in het betrokken gebied wel vergunningsplichtig, maar niet verboden.

De aanleg van een hoogstamboomgaard maakt geen deel uit van deze vergunningsaanvraag. Niettegenstaande dat merkt de aanvrager het volgende op. Een hoogstamboomgaard is een waardevol kleine landschapselement dat zorgt voor variatie in het landschap en verhoging van de biodiversiteit. Verschillende soorten zijn gebaat bij de aanwezigheid van hoogstamboomgaarden, zoals eikelmuis en steenuil. Het decreet van 21 oktober 1997 betreffende het natuurbehoud en het natuurlijk milieu vermeldt expliciet dat er in de groengebieden maatregelen kunnen genomen worden voor de bescherming, de instandhouding en ontwikkeling van kleine landschapselementen, waartoe ook hoogstamboomgaarden worden gerekend (artikel 13). De aanleg van een hoogstamboomgaard op het betrokken perceel maakt deel uit van het goedgekeurde beheerplan voor het erkende natuurreservaat [REDACTED].

Bezwaar 11 (ontbreekt onderzoek naar de natuurlijke waterhuishouding)

Uit navraag blijkt dat er wel degelijk een ecohydrologische studie is uitgevoerd door de aanvrager. Een kopie van het rapport is aan het aanvraagdossier toegevoegd.

Bezwaar 12 (watertoets) zie verder.

Evaluatie van de problematiek van afwatering en ondergrondse buizen

In mei 2008 werd door de aanvrager en de gemeentelijk stedenbouwkundig ambtenaar van Bertem een overleg gehouden om de situatie uit te klaren. Er werd gezocht naar verklaringen voor de veranderde grondwatersituatie op betrokken perceel. Volgende vaststellingen worden gedaan :

- een deel van de oude drainagebuizen ter hoogte van het zuidelijk naastliggende perceel van [REDACTED] is kapot geploegd ter hoogte van de perceelsgrens door de eerdere aanleg van de VMW-waterleiding en hoogstamfruitboomgaard. Dit zorgt daar voor een nattere toestand.

- de overloop van de infiltratieput van de heer [REDACTED]. De put is geplaatst op de grens van zijn perceel en dat van de Afdeling Natuur en Bos (betrokken perceel nr. 354b). Gevolg hiervan is dat die infiltratieput overloopt en voor waterlast zorgt op het terrein.

- de bezwaarindiener (de heer [REDACTED]) heeft, na het afsnijden van de oorspronkelijke afwateringsbuizen door zijn buurman, zijn eigen afwatering (regen- en grondwater) aangesloten op een bestaande buis onder perceel 354b van waaruit vervuild water opwelt in het perceel 354b (met het oog waarneembaar). De bezwaarindiener zegt dat dit een gesloten buis is en dat het een mondelinge erfdienstbaarheid betreft. Er zijn echter vermoedens dat de aansluiting op een oude drainagebuis gebeurd is (bij uitmonding in de Ruwaal is het waarneembaar dat de uiteinden van de buizen grijs zijn met perforaties. Of de volledige buis geperforeerd is, is niet duidelijk, maar wordt als logisch aangenomen.

De 'oorspronkelijke' toestand werd ter plaatse onderzocht door gebruik te maken van een grondboor. Op 70-80 cm diepte werd de reductiehorizont (de grond wordt daar helderblauw) gevonden. Dit betekent, volgens de aanvrager, dat dit de diepte is van de diepste grondwaterstand in de zomer. Het terrein blijft evenwel momenteel zowel in de winter als de zomer erg nat. Beide verschijnselen (diepe reductiehorizont en permanent nat terrein) zijn niet in overeenstemming. Hier is dus een wijziging in gekomen. Het is die verandering die de aanvrager wenst te remediëren door het graven van de gracht.

Uit het onderzoek blijkt verder dat ook de percelen langs de Stationsstraat recent problemen met wateroverlast hebben gekregen. Het graven van de geplande gracht zal deze problemen ook moeten oplossen.

Bovendien zal de afwatering van de naastliggende landbouwer (de heer [REDACTED]), de bezwaarindiener en zijn buurman (de heer [REDACTED]) worden verbeterd of behouden blijven. Het afvoeren van grond- en regenwater uit de bovenliggende percelen ontslaat de eigenaars van de percelen evenwel niet van hun verplichting om op een reglementaire manier aan te sluiten op de bestaande riolering voor de afvoer van huishoudelijk afvalwater.

Gezien de huidige onzekere situatie van allerhande buizen onder het perceel in kwestie (waarnaar lopen ze, welk water zit erin ?, welk type buizen ? toestand van de buizen ?...) biedt een gracht een visueel controleerbare afvoer van overtollig water.

Uit navraag bij de gemeente blijkt dat de bouwvergunning voor de woning van de heer [REDACTED] dateert van 28 april 1967. Op de bouwplannen werd het rioleringssysteem naar de straat toe georiënteerd en voorzien van een verliesput. Er was toendertijd geen riolering aanwezig in de toen nog met kasseien afgewerkte straat.

Waarom er van de rioleringsbuis naar de bestaande gracht toe, de hoger vermelde erfdienstbaarheid, geen spoor is, kan als volgt worden uitgelegd. Zowel de bouwplaats als de weide, voorwerp van huidige aanvraag waren vroeger eigendom van de heer [REDACTED]. Bij de oprichting van de woning heeft hij de riolering naar de achterzijde gebracht en op zijn eigendom tot aan de Beek (Ruwaal) zelf een aansluiting gerealiseerd.

Het graven van de gracht is noodzakelijk voor het oplossen van problemen die veroorzaakt werden in het (recente) verleden door activiteiten van de naburige eigenaars en de aanleg van de hoofdwaterleiding van de VMW. Het gaat in ieder geval niet om een wijziging van de hydrologie, het gaat om het remediëren van hinder door de burens. Net zoals er in sommige natuurgebieden grachten worden gegraven tussen landbouwgebied en natuurgebied, om de instroom van vervuild landbouwwater tegen te gaan, wordt in casu een gracht voorzien om hinderlijk water van de aanpalende woningen tegen te gaan.

De hoger vermelde bezwaren kunnen niet worden weerhouden en worden door de gewestelijk stedenbouwkundig ambtenaar als ongegrond beschouwd, het standpunt van het college van burgemeester en schepenen wordt bijgevolg niet gevolgd.

...

Verenigbaarheid met de stedenbouwkundige voorschriften:

Aangezien de aanvraag betrekking heeft op handelingen en werkzaamheden die gericht zijn op de instandhouding, de ontwikkeling en het herstel van de natuur en het natuurlijk milieu, zijn ze uiteraard conform met de bestemming natuurgebied.

De Dijlevallei is een gebied met reeds waardevolle natuur en des te meer potentiële natuurwaarden. Dit wordt bevestigd door en ondersteund door het juridisch statuut van en de beleidskeuzen met betrekking tot de Dijlevallei, de natuurfunctie primeert.

De inrichtingsmaatregel betreft de inrichting van de vallei als natuurgebied en de maatregel is dan ook per definitie geïntegreerd in de omgeving. De inrichtingsmaatregel is gebaseerd op het beheersplan (de Doode Bemde) en de natuurvisie die voor het projectgebied zijn opgemaakt.

Het graven van de gracht is noodzakelijk voor het oplossen van problemen die veroorzaakt werden in het (recente) verleden door activiteiten van de naburige eigenaars en de aanleg van de hoofdwaterleiding van de VMW..

Het afvoeren van grond- en regenwater uit de bovenliggende percelen ontslaat de eigenaars van de percelen evenwel niet van hun verplichting om op een reglementaire manier aan te sluiten op de bestaande riolering voor de afvoer van huishoudelijk afvalwater.

De algemene bestemming van het gebied zoals voorzien in het gewestplan wordt hierdoor niet in het gedrang gebracht.

Watertoets:

Ingevolge artikel 8 van het decreet van 18 juli 2003, betreffende het integraal waterbeleid en het besluit van de Vlaamse Regering van 20 juli 2006 tot vaststelling van nadere regels voor de toepassing van de watertoets, tot aanwijzing van de adviesinstantie en tot vaststelling van nadere regels voor de adviesprocedure bij de watertoets, bracht de Vlaamse Milieumaatschappij voor de aanvraag van het totaalproject op 13 februari 2008 een gunstig advies uit.

Voorliggende aanvraag betreft het graven van een gracht in functie van het afvoeren van het grond- en regenwater van hoger gelegen percelen. Het betreft geen wijziging van de hydrologische toestand van het terrein. De geplande gracht zal gerealiseerd worden om hinderlijk grond- en hemelwater van de omliggende percelen op te vangen en af te voeren. In alle redelijkheid kan gesteld worden dat geen schadelijk effect wordt veroorzaakt in de plaatselijke waterhuishouding, noch dat dit mag verwacht worden ten aanzien van het eigendom in aanvraag.

...

Dit is de bestreden beslissing.

IV. ONTVANKELIJKHEID VAN DE VORDERING TOT SCHORSING

A. Ontvankelijkheid wat betreft de tijdigheid van het beroep

De termijn waarbinnen de verzoekende partijen, als derde belanghebbenden, hun beroep bij de Raad dienen in te stellen, wordt bepaald in toepassing van artikel 4.8.16, §2, 1°, b VCRO.

Uit het administratief dossier blijkt dat de bestreden beslissing aan de vergunningaanvrager en aan het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Bertem werd bezorgd met een ter post aangetekende zending van 11 februari 2010, en dat de bevoegde burgemeester de vergunningaanvrager op 18 februari 2010 heeft bevolen om de beslissing binnen een termijn van tien dagen aan te plakken op de plaats waarop de vergunningsaanvraag betrekking heeft.

De verzoekende partijen stellen dat de aanplakking op 22 februari 2010 is geschied, wat door de verwerende partij wordt bevestigd. Het voorliggende beroep van de verzoekende partijen, zoals ingesteld met een ter post aangetekende zending van 19 maart 2010, is derhalve tijdig.

B. Ontvankelijkheid wat betreft het belang van de verzoekende partij

Om als derde belanghebbenden bij de Raad een beroep te kunnen instellen, vereist artikel 4.8.16, §1, eerste lid 3° VCRO dat de verzoekende partijen, als natuurlijke personen of als rechtspersonen, rechtstreekse of onrechtstreekse hinder of nadelen kunnen ondervinden ingevolge de bestreden vergunningsbeslissing. Artikel 4.8.16, §1, eerste lid, 3° VCRO vereist derhalve niet dat het bestaan van deze hinder of nadelen absoluut zeker is.

Wel zullen de verzoekende partijen het mogelijk bestaan van deze hinder of nadelen voldoende waarschijnlijk moeten maken, de aard en de omvang ervan voldoende concreet moeten omschrijven en tegelijk zullen de verzoekende partijen dienen aan te tonen dat er een rechtstreeks of onrechtstreeks causaal verband bestaat tussen de uitvoering of de realisatie van de vergunningsbeslissing en de hinder of nadelen die zij ondervinden of zullen ondervinden. In voorkomend geval zullen de verzoekende partijen beschikken over het rechtens vereiste belang om conform artikel 4.8.16, §1, eerste lid, 3° VCRO een beroep in te dienen bij de Raad.

De Raad stelt vast dat uit het inleidend verzoekschrift genoegzaam blijkt dat de verzoekende partijen kunnen aangemerkt worden als belanghebbenden in de zin van artikel 4.8.16, §1, eerste lid, 3° VCRO. Door onder meer te wijzen op de afwateringsproblemen waarmee zij kennelijk worden geconfronteerd, maken de verzoekende partijen voldoende aannemelijk dat zij zowel rechtstreekse als onrechtstreekse hinder en nadelen kunnen ondervinden ingevolge de bestreden vergunningsbeslissing. Bovendien worden de aard en de omvang van deze hinder en nadelen, in het licht van de toepassing van artikel 4.8.16, §1, eerste lid 3° VCRO, voldoende concreet omschreven en valt niet te betwisten dat er een causaal verband kan bestaan met de realisatie van de werken die middels de bestreden beslissing werden vergund.

V. ONDERZOEK VAN DE VORDERING TOT SCHORSING

Uit de samenlezing van de artikelen 4.8.13 VCRO en 4.8.16, §3, derde lid VCRO moet worden afgeleid dat een bestreden vergunningsbeslissing slechts bij wijze van voorlopige voorziening kan worden geschorst ter voorkoming van een moeilijk te herstellen ernstig nadeel én wanneer hiertoe redenen voorhanden zijn.

A. Moeilijk te herstellen ernstig nadeel

Standpunt van de partijen

De verzoekende partijen omschrijven het moeilijk te herstellen ernstig nadeel dat zij menen te lijden als volgt:

“ ...

Door de aanleg van de gracht waarvoor de bestreden beslissing een stedenbouwkundige vergunning toekeende, zal de waterafvoerbuis komende van het perceel van verzoekers immers doorgesneden worden en niet langer afwateren naar de verderop gelegen waterloop Ruwaal.

... ”

Vermits door die waterafvoerbuis alle waters, niet alleen regen- en grondwater maar ook huishoudelijk afvalwater, worden afgeboerd terwijl volgens het advies van 03/11/2009 van de VMW de aan te leggen gracht niet gebruikt mag worden voor afvalwater, zou door de werken die in de bestreden beslissing vergund worden, de afvoer van afvalwaters afkomstig van het perceel van verzoekers via de bestaande afvoerbuis helemaal niet meer mogelijk zijn.

In feite zou dan ook door de aanleg van de gracht de volledige afwatering van het perceel van verzoekers, zowel van huishoudelijke afvalwaters alsook van regen- en grondwater onmogelijk worden gemaakt.

... ”

De verwerende partij antwoordt hierop als volgt:

“ ...

Het hoofdargument van de verzoekers, met name dat de afwatering van hun perceel totaal onmogelijk wordt gemaakt, vervalt daar de VLM zich engageert om de buis te herstellen (zie bijlage bijkomende info voor bouwaanvraag, onder punt bezwaar 2 + zie technische nota p.4 leveren en plaatsen PVC rioleringsbuis.)

Verder kan nog worden beklemtoond dat de aanvraag deel uitmaakt van het goedgekeurd natuurinrichtingsproject. Het project werd ingesteld op 1 maart 2000. De Vlaamse Regering heeft de maatregelen en uitvoeringsmodaliteiten vastgelegd op 15 juli 2004. Voor het aanleggen van een gracht, dat niet dieper is dan 1.5m, gemeten van het maaiveld, hoeft in principe geen stedenbouwkundige vergunning aangevraagd te worden (zie art.23 van het BVR van 14 april 2000). VLM heeft vooralsnog een aanvraagdossier ingediend en ons inzien een poging ondernomen om alle nodige informatie te verstrekken. Het volledige dossier (met alle maatregelen) werd ingediend in 2007, zodat de burger zicht krijgt op het totaalplan.

Bij beslissing van Gewestelijk stedenbouwkundig ambtenaar dd. 7 maart 2008 werd de stedenbouwkundige vergunning geweigerd voor de volgende werken: werken voorzien op

perceel gelegen te Korbeek Dijle, sectie B, nummer 354b, behalve voor de uitvoering van de brug.

Tegen deze beslissing stelde de VLM, naar men ons heeft meegedeeld, geen beroep in omdat de globale aanvraag een groot aantal maatregelen omvatte en de VLM prioriteit gaf aan de uitvoering van de vergunde werken. Voor de werken waarvoor de vergunning werd geweigerd, zou de VLM nagaan of een nieuwe aanvraag voor een stedenbouwkundige vergunning kon worden ingediend. De mogelijkheid werd dan bekeken om een nieuwe aanvraag in te dienen. De VLM diende vervolgens een nieuwe aanvraag (huidige betwiste vergunning) in waarbij rekening werd gehouden met de belangrijkste ingediende bezwaren. Namelijk wordt er voorzien om eventueel doorsneden waterafvoerende buizen te herstellen. De nieuwe aanvraag is dus aangepast aan de belangrijkste opmerking van de bezwaarindiener.

...

Beoordeling door de Raad

In de memorie van toelichting wijst de decreetgever erop dat het begrip ‘moeilijk te herstellen ernstig nadeel’ eveneens wordt gehanteerd binnen het schorsingscontentieux van de Raad van State en dat vermeld begrip, voor wat de mogelijkheid tot schorsing in procedures voor de Raad voor Vergunningsbetwistingen betreft, in diezelfde zin mag worden begrepen (*Parl. St. VI. Parl. 2008-2009, nr. 2011/1, p. 222, nr. 627*). Opdat de schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing door de Raad zou kunnen bevolen worden, moeten de verzoekende partijen doen blijken van een ernstig nadeel dat moeilijk te herstellen en bovendien persoonlijk is.

De verzoekende partijen mogen zich in de uiteenzetting van het moeilijk te herstellen ernstig nadeel niet beperken tot vaagheden en algemeenheden, maar dienen integendeel concrete en precieze gegevens aan te reiken waaruit enerzijds de ernst van het nadeel blijkt dat zij ondergaan of dreigen te ondergaan, wat inhoudt dat zij concrete en precieze aanduidingen moeten verschaffen over de aard en de omvang van het nadeel dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de aangevochten akte kan berokkenen, en waaruit anderzijds het moeilijk te herstellen karakter van het nadeel blijkt.

Het moeilijk te herstellen ernstig nadeel, zoals vervat in artikel 4.8.13 VCRO, kan derhalve niet, minstens niet zonder meer, gelijkgeschakeld worden met de in artikel 4.8.16, §1, eerste lid, 3° VCRO bedoelde “rechtstreekse of onrechtstreekse hinder of nadelen” die de verzoekende partijen kunnen ondervinden ingevolge de vergunningsbeslissing en die de verzoekende partijen desgevallend het rechtens vereiste belang bij de procedure kan verschaffen.

Als moeilijk te herstellen ernstig nadeel halen de verzoekende partijen aan dat door de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing ‘*de volledige afwatering van het perceel van verzoekers, zowel van huishoudelijke afvalwaters alsook van regen- en grondwater onmogelijk zal worden gemaakt*’.

De verzoekende partijen laten evenwel na om voldoende concrete en precieze gegevens aan te reiken die de Raad toelaten om de ernst van het ingeroepen nadeel, meer specifiek het onmogelijk maken van ‘*de volledige afwatering van het perceel van verzoekers*’, evenals het moeilijk te herstellen karakter ervan, daadwerkelijk te onderzoeken en vervolgens te beoordelen.

Met de verwerende partij stelt de Raad bijkomend vast dat in de aanvraag, en bijgevolg tevens in de bestreden beslissing, uitdrukkelijk wordt voorzien in het herstel van bestaande afvoerleidingen die eventueel worden doorbroken bij het graven van de gracht zodat het door de verzoekende partijen ingeroepen nadeel niet, minstens onvoldoende, ernstig is om een eventuele schorsing

van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing te verantwoorden. De Raad is bijkomend van oordeel dat het aangehaalde nadeel, in zoverre het al als voldoende ernstig kan aangemerkt worden, geenszins moeilijk te herstellen is. De verzoekende partijen kunnen immers geenszins gevolgd worden, minstens maken zij onvoldoende aannemelijk dat de volledig afwatering van hun perceel onmogelijk zal worden als gevolg van de uitvoering van de bestreden beslissing. Eventuele problemen met de afwatering van het perceel van de verzoekende partijen lijken veeleer van tijdelijke aard en zullen in voorkomend geval veeleer het gevolg zijn van de wijze waarop de werken zullen worden uitgevoerd dan van de uitvoering van de bestreden beslissing op zich.

Bij gebrek aan nadere gegevens, waarbij de Raad alleen rekening kan houden met wat in dat verband in het verzoekschrift werd aangevoerd en met de bij dat verzoekschrift gevoegde stukken, is het ingeroepen nadeel dan ook niet, minstens onvoldoende, ernstig en evenmin moeilijk te herstellen. Er is dan ook niet voldaan aan de in artikel 4.8.13 VCRO gestelde voorwaarde dat een bestreden vergunningsbeslissing slechts bij wijze van voorlopige voorziening kan geschorst worden ter voorkoming van een moeilijk te herstellen ernstig nadeel. Deze vaststelling volstaat om de vordering af te wijzen.

B. Redenen die de schorsing rechtvaardigen

Aangezien in het vorige onderdeel werd vastgesteld dat de verzoekende partijen niet voldoende aannemelijk maken dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing haar een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen, is een onderzoek van de redenen die de schorsing van de bestreden beslissing kunnen rechtvaardigen niet aan de orde.

OM DEZE REDENEN BESLIST DE RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

1. De vordering tot schorsing wordt verworpen.
2. De uitspraak over de kosten wordt uitgesteld tot de beslissing ten gronde.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting op 25 mei 2011, door de Raad voor Vergunningsbetwistingen, derde kamer, samengesteld uit:

Filip VAN ACKER, voorzitter van de derde kamer,

met bijstand van

Hildegard PETTENS, toegevoegd griffier.

De toegevoegd griffier,

De voorzitter van de derde kamer,

Hildegard PETTENS

Filip VAN ACKER